

Boogh magazine

Heel Boogh **BAKT**

Emoties in hout

Kerstprikkel

Jaargang 9, nummer 3, december 2015

Boogh terug in je kracht

Emoties in hout

Beeldhouwer Anton Berg

'Gevangen'

Anton Berg (56 jaar) is getrouwd en heeft een zoon. In 2011 krijgt hij de diagnose Parkinson en kan zijn werkzaamheden in de bouw niet meer voortzetten. In 2012 bezoekt hij een houtfestival in Wales. Anton heeft zijn hobby gevonden. Thuis gaat hij achter de computer zitten en maakt zich via YouTube-filmpjes de basistechnieken van het houtbewerken eigen. Wat trekt Anton aan in het bewerken van hout, hoe komt hij aan inspiratie en wanneer is een werkstuk

door Felice Ghering

Had je voor je diagnose Parkinson een hobby in de creatieve hoek?

"Nee, sterker nog, ik had helemaal niets met creativiteit. Ik had mijn werk, deed aan krachtsport en liep halve marathons. Bewegen is nog steeds belangrijk voor me. Voor het powerliften zijn fysiotherapie en fitnessen met krachttraining in de plaats gekomen. En het hardlopen heeft plaatsgemaakt voor lange wandelingen, meestal zo'n kilometer of vijf. De stok heb ik daarbij inmiddels niet meer nodig. Aan de topsport heb ik mijn discipline overgehouden en mijn drive om te presteren. Mijn andere hobby was motorrijden. Dat doe ik niet meer. Met de medicijnen die ik gebruik, zou dat sowieso onverantwoordelijk zijn. Wel restaureer ik nog motoren."

Op je website staat dat je naar aanleiding van een houtfestival in Wales in 2012 op het idee gekomen bent om met hout aan de slag te gaan. Ben je toen en cursus gaan volgen?

"Mijn vrouw had gemerkt dat het me interesseerde en

vroeg zich af of het misschien iets voor mij was.

Thuisgekomen vond ik op internet een oude Teleac-cursus over houtbewerken. Ik kocht een tweedehands set beitels en ging aan de slag. Waar het vandaan kwam weet ik niet, maar het lukte me direct al vrij aardig. Via Marian Tuithof van Boogh ben ik toen in contact gekomen met Maarten Scheepers. Hij geeft cursussen houtbewerking in Zeist en in de zomer ook in Frankrijk. Tijdens de zomercursus klikte het meteen tussen Maarten en mij. Sindsdien krijg ik één keer in de week les van hem."

Je bent nog niet zo lang geleden begonnen en maakt nu al zulke mooie werkstukken, hoe kan dat?

"Hoe dat kan, begrijp ik zelf ook niet. Het schijnt dat de Parkinson-medicijnen bij mij het creatieve gebied getriggerd hebben. Natuurlijk komt er ook techniek bij kijken om dat wat je wil maken ook uit te kunnen voeren. En je moet je goed kunnen concentreren.

Met het begin, de vorm in het beeld zetten, kan ik uren achter elkaar bezig zijn. Het fijnere werk kost me meer concentratie. Ik neem dan na een half uur tot drie kwartier een pauze om mijn hoofd weer tot rust te laten komen. Maar inderdaad, al met al heb ik in korte tijd best veel beelden gemaakt. En de ideeën blijven maar komen, daar hoeft ik niet veel voor te doen."

Je hebt aan een paar tentoonstellingen meegedaan en met de atelierroute in Woerden. Hoe is dat, dat anderen je werk komen bekijken?

"Dit jaar heb ik in het Arboretum in Doorn voor de tweede keer deelgenomen aan de houtmanifestatie 'Twee levens van hout'. In dit bomenpark tonen dan circa 45 houtdraaiers, kunstenaars en meubelmakers hun passie voor hout. Daarnaast ben ik door het Arboretum

Oostereng in Wageningen gevraagd om mee te doen met het project 'Alles van de hemelboom'. In het park is een grote hemelboom geveld, waar alle deelnemers een stuk van hebben gekregen. Volgend jaar laten we met een gezamenlijke tentoonstelling zien wat we van de stukken hout gemaakt hebben.

Tijdens het open atelier zijn er ongeveer 90 mensen bij mij langs geweest. En iedere keer vind ik het weer bijzonder dat andere mensen mijn beelden mooi vinden en er soms zelfs door ontroerd raken."

Op jouw website heb je het over hout met gevoel, emotie en inhoud. Is het ook echt zo dat je veel kwijt kan in het werken met hout?

"Ja, ik kan veel emotie kwijt in die beelden. Vroeger had ik het motorrijden om me te kunnen ontladen en nu stop ik dat in het hout. Het valt me op dat de beelden de mensen als het ware oproepen om contact te maken. Tijdens de atelierroute vroegen bijvoorbeeld veel mensen of ze de beelden aan mochten raken. Kennelijk is het zo dat wat ik erin stop er op een andere manier weer uit komt."

Hoe verloopt bij jou het creatieve proces? Heb je een idee en zoek je daar hout bij? Of spreekt een stuk hout jou aan en ga je dan op zoek naar wat erin verborgen zit?

"Ik heb wel een paar keer naar een vooraf bedacht idee gewerkt, maar mijn voorkeur gaat er naar uit om gewoon te beginnen. Terwijl ik bezig ben, ontdek ik dan welke kant het op gaat."

Werk je het liefst met een bepaalde soort hout, of maakt dat niet zo uit?

"Ik heb inmiddels met verschillende houtsoorten gewerkt: wilgenhout, lindehout, essenhout, kersenhout, eikenhout, hout van de taxus en van de meidoorn. Iedere soort heeft zijn eigen kenmerken en dat zie je wel in het eindproduct terug. Het meest zachte hout is gemakkelijk te bewerken, maar is niet altijd heel fijn af te werken. Hard hout is lastiger te bewerken, maar kan daarentegen zeer fijn afgewerkt worden. Wel laat ik vaak een oneffenheid of bijvoorbeeld een stukje knoest zitten. En of het hout nu hard, zacht, oud of jong is, ik hou van strakke, mooie, natuurlijke vormen en probeer daarom altijd lange, sierlijke, doorlopende lijnen aan mijn beelden mee te geven."

Wanneer is een beeld af?

"Eigenlijk is een beeld voor mij nooit af. In mijn streven naar perfectie blijf ik altijd de grens opzoeken. Nu is het vaak nog mijn leraar, Maarten Scheepers, die me erop wijst dat het beeld misschien al wel af is. Dat wil overigens niet zeggen dat ik er dan mee klaar ben. De beelden smeer ik namelijk nog in met natuurlijke olie, bij voorkeur niet met lak. Lak glimt en schept afstand. Hout is een natuurlijk materiaal, en ik wil graag dat het die uitnodigende, warme uitstraling behoudt, vandaar de olie. Bij het inoliën komt de specifieke kleur van de houtsoort tevoorschijn, een mooi moment. En daarna is

het tijd voor een sokkel. Een sokkel is belangrijk, omdat het beeld daarmee één geheel vormt, en dat moet kloppen. Meestal gebruik ik daar een stuk hout voor, bijvoorbeeld een boomschijf. Maar het kan ook een stukje marmer zijn of iets anders dat ik tegenkom en dat ik goed bij het beeld vind passen."

Heb je de titel van een werkstuk al meteen in je hoofd of bedenkt je dat pas als het werkstuk af is?

"Mijn vrouw is degene die meestal de titel bedenkt. Tijdens de totstandkoming van het beeld hebben we het regelmatig over de vorderingen. Hoe het beeld er uit komt te zien, wordt uiteindelijk bepaald door de emotie van dat moment. Anita vertaalt dat in een mooie, bijpassende titel."

Zijn je beelden te koop?

"Er zijn wel beelden te koop, maar er zijn er ook een aantal die ik nooit zal verkopen omdat ik er zelf te gehecht aan ben. In het begin heb ik ook wel beelden weggegeven."

Werk je ook in opdracht?

"De inspiratie voor het creatieve proces komt bij mij van binnenuit, en dat is moeilijk te sturen. Ik begin het liefste met een blok hout, verwijder de bast en ontdek zo stap voor stap waar het naar toe gaat."

Heb je eigenlijk nog wel een leraar nodig?

"Jazeker, ik voel me geen echte beginneling meer, maar deze hobby is een constant leerproces. Je moet de techniek leren om dat wat je wil maken, ook goed uit te kunnen voeren."

Zelf spreek je nog steeds over hobby, maar volgens ons verdienen jouw houtsculpturen toch echt wel het etiket 'kunstwerk'.

"Nou ja, dat zou je onderhand inderdaad wel kunnen zeggen, ik word er steeds beter in."

Wil je via het tonen van je beelden jouw publiek iets meegeven?

"Door te laten zien wat ik met mijn hobby bereikt heb, wil ik mensen motiveren om door te gaan, om niet thuis in een stoel te blijven zitten."

Heb je zelf nog een wens of meerdere wensen misschien?

"Ik werk nu in mijn eentje in mijn atelier aan huis, terwijl ik vroeger aan 20 a 30 mensen leiding gaf. Dat sociale aspect mis ik. Graag zou ik met andere kunstenaars een gezamenlijke, betaalbare werkplaats opzetten. Het liefst met een permanente tentoonstellingsmogelijkheid en een ontmoetingsruimte. Of een koffiehoeke om gasten te kunnen ontvangen en waar je tussen het harde werk door even met je collega's kan ontspannen."

website Anton Berg: www.inhout.jouwweb.nl

'Together apart'

'Pipes'

'Storm'